

GALERIE ONRUST AMSTERDAM

Eli Content

To begin at the beginning

24 oktober tot en met 21 november 2015

De hemel volgens Van Gogh, O'Henry Red Alan, Have you ever been in Heaven, you never go to Heaven, I am failing (Satch), Pathology of the skin, 2014-15
olieverf en acryl op linnen, 60 x 100 cm

De nieuwe schilderijen van Eli Content zijn direct, onontkoombaar en alles behalve behaagziek. Ze dwingen tot kijken en houden je ogen aan het doek gekluisterd.

Op *To begin at the beginning* van 24 oktober t/m 21 november bij Galerie Onrust, toont Content tweeluiken die verschillende associaties oproepen en zo voortdurend van betekenis lijken te veranderen.

Neem *'De hemel volgens Van Gogh...'* In de lucht zindert een zwarte zonnebloemzou, uit de aarde steekt een gitzwart been hoekig ondersteboven. Er zijn borsten, een penis, een hand die omhoog rijkt... Een confronterend beeld dat riekt naar dood, lust en onvermogen. Maar op de achtergrond gloort het licht in alle schakeringen. De hand is evengoed een boom, die kostte wat kost groeit; er is vruchtbaarheid, hoop en houvast. Met deze tegenpolen houdt Content zijn beeld in balans en keert hij terug bij een thema dat hem eindeloos fascineert. Het oudtestamentische scheppingsverhaal.

Op de rand van het doek noteerde hij de titel of beter gezegd een hele reeks aan associaties die al werkend in hem opkwamen. *'De hemel volgens Van Gogh, O'Henry Red Alan, Have you ever been in Heaven, you never go to heaven, I am failing (Satch), Pathology of the skin.'* Het varieert van de muziek waar hij naar luistert – veelal jazz – , een citaat dat hem bezighoudt, of de titel van een boek, zoals *'Pathology of the skin'* met afbeeldingen van huidziekten: onbarmhartig, sec, waar je je hoofd liever vanaf draait. Tegelijkertijd verwijzen de armen

en benen naar de mythische figuren met stroeve ledematen van Max Beckmann waardoor je onwillekeurig denkt aan een van de citaten uit Beckmanns brieven: 'Kennelijk moet ik leven, ben ik tot leven veroordeeld door een onbekende kracht die dat nodig acht.'

Voor Eli Content (Zwisterland, 1943) vormt zijn Joods-zijn een onlosmakelijk onderdeel van zijn werk. Hij wordt gedreven door een bijna niet te beredeneren behoefte van waaruit hij ook zijn onopgesmukte ruige stijl verklaart. Hij noemt het een aanklacht tegen *Schöner Wonen*, tegen de volledig afgewogen omgeving en tegen de geometrische schilderkunst die je volledig kunt benoemen. "Als je het kan beredeneren" aldus Content "moet je nadenken over het waarheidsgehalte. En als het waar is, moet je meteen iets anders schilderen."

Het is misschien daarom dat hij steeds terugkeert naar het scheppingsverhaal, die eindeloos fascinerende, poëtische en ook hoopvolle regels. Net als de titel van de tentoonstelling, *To begin at the beginning*, waarmee hij de eerste regel van een verhaal van Dylan Thomas citeert. Dat geldt ook voor *'Un-said'*, een verwijzing naar een titel van een werk van Bas Jan Ader. Een droombeeld waarin het hele verhaal samenkomt maar veel ook onuitgesproken blijft. Ook dit is een tweeluik, een beeld met een tegenbeeld, alsof het zichzelf wil opheffen. Positief en negatief, dag en nacht, zon en maan, man en vrouw. Een droom die ook een nachtmerrie kan worden, maar toch ook, of juist daarom, volledig in balans is.